en sympathiseerde met het Nationaal Front van Arnold Meijer. Hufens relaas verschilt niet veel van wat we al kennen van andere bedrijven uit die tijd: alles was gericht op het overleven. Met veel schikken, plooien en schipperen en een dosis meegaandheid wist het bedrijf de oorlog door te komen.

Na de oorlog krabbelde het bedrijf overeind en wist weer tot bloei te komen. De voltooiing van de katholieke emancipatie en de beginnende secularisatie wist het bedrijf echter niet te compenseren met opdrachten uit het niet-kerkelijke circuit. Daardoor werd de ondergang onvermijdelijk. In 1962 sloot het bedrijf.

In het verhalen vertellen over het katholieke verleden is Hufen zeker geslaagd, al is de compositie soms wel erg caleidoscopisch. Meer structuur had het boek goedgedaan. Lezers met een katholieke achtergrond zullen het lezen ervaren als het feest der herkenning. De conclusie die daaruit getrokken zou kunnen worden, dat dit boek speciaal voor hen bestemd zou zijn, mag een misvatting genoemd worden. Voor lezers met – net als de recensent – een onverbeterlijk protestantse achtergrond en die wellicht met enige jaloezie de pracht en praal ondergaan van een katholiek bedehuis is het goed te weten dat daar achter een verheven, maar soms ook heel platte werkelijkheid schuil gaat. –